

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**«ГЛОКАЛІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

м. Одеса, 26 березня 2020 року

ОДЕСА – ОНЕУ – 2020

Г 54 Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (Одеса, 26 березня 2020 р.) [Електронний ресурс]. – Одеса: ОНЕУ, 2020. – 182 с.

Наукові праці, що представлені в цьому збірнику, присвячені теоретичним, організаційним та правовим проблемам інноваційного розвитку економіки України та світу. Конференція проводиться Радою молодих вчених Одеського національного економічного університету. Видання розраховане на дослідників, викладачів і студентів економічних спеціальностей, практикуючих економістів, юристів, аналітиків, працівників органів державного управління.

Тези доповідей подано в авторській редакції. Усю відповідальність за достовірність і коректність змісту несуть автори. Редакційна колегія може не поділяти повністю або частково думки авторів.

Організаційний комітет:

Голова:	<i>Звєржков Михайло Іванович</i> , член-кореспондент НАН України, доктор екон. наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор ОНЕУ
Заступники голови:	<i>Ковальов Анатолій Іванович</i> , доктор екон. наук, професор, проректор ОНЕУ з наукової роботи <i>Завадська Діана Володимирівна</i> , доктор екон. наук, доцент кафедри банківської справи, головний редактор збірника «Науковий вісник ОНЕУ»
Секретар організації:	<i>Кулікова Єлизавета Олександрівна</i> , викладач кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку, голова Ради молодих вчених ОНЕУ

Члени оргкомітету:

Волохова І.С. – д-р екон. наук, проф., зав. кафедри фінансів;

Давиденко І. В. – канд. екон. наук, доцент, зав. кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Жданова Л.Л. – д-р екон. наук, проф. кафедри загальної економічної теорії та економічної політики;

Коваленко В.В. – д-р екон. наук, проф. кафедри банківської справи;

Козак Ю.Г. – д-р екон. наук, проф., зав. кафедри міжнародних економічних відносин;

Кузіна Р.В. – д-р екон. наук, доц., зав. кафедри обліку та оподаткування в галузях економіки;

Литовченко І.Л. – д-р екон. наук, проф., зав. кафедри маркетингу;

Лоханова Н.О. – д-р екон. наук, проф., зав. кафедри бухгалтерського обліку та аудиту;

Сментина Н.В. – д-р екон. наук, доц., зав. кафедри економіки, права та управління бізнесом;

Карпов В.А. – канд. екон. наук, проф., начальник НДЧ;

Гаврютіна А.А. – зав. відділу аспірантури та докторантури.

ФІНАНСИ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОБ'ЄКТ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	124
Мунько А. Ю.	
ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИПЛІКАТОРІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ПІД ЧАС РОЗПОДІЛУ БЮДЖЕТНИХ ВИДАТКІВ	129
Трещов М.М.	
ГЕНДЕРНО ОРІЄНТОВАНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ У СВІТЛІ МОДЕЛІ СУСПІЛЬНОГО ВИБОРУ Ч. ТІБУ	133
Черненко К. В.	
БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ	135
ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО ВЕКТОРУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	
Булах І. І., Шиманська О. В.	
ПРІОРИТЕТНІ ШЛЯХИ ЗМІЦНЕННЯ ФІСКАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО НАПРЯМКУ РОЗВИТКУ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	138
Ігнатенко Р.В.	
ТИПИ І ФОРМИ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	141
Слатвінська М. О., Козак О. В.	
ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	146
Струк Ж. О.	
ПОДАТКОВІ СТИМУЛИ ДЛЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЕКОНОМІКИ	150
ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ТА МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В КОНТЕКСТІ ФІНАНСОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	
Антонюк О.І.	
REGTECH У ВИКОРИСТАННІ ІНСТРУМЕНТІВ МАКРОПРУДЕНЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	156
Гончар К.О.	
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ В УПРАВЛІННІ ОПЕРАЦІЙНИМ РИЗИКОМ БАНКУ	160
Літвіненко А. В.	

інтегрування гендерного підходу до бюджетів і сприяли розвитку ендерно орієнтованого бюджетування.

Гендерно орієнтоване бюджетування – це сукупність інструментів, механізмів та інститутів, об'єднаних загальною метою, – зробити гендерний підхід до управління одним із обов'язкових принципів національної політики та економіки [1].

У вітчизняній практиці гендерно орієнтоване бюджетування включає п'ять етапів: оцінювання поточної ситуації та потенційних можливостей її коригування, проведення гендерного аналізу бюджету (або його окремої частини – галузі, програми тощо), ідентифікація гендерних проблем, мети та завдань бюджетування, формування пропозицій та розрахунок витрат для їх впровадження, оцінювання гендерного впливу запланованих у рамках бюджету заходів. Проте зазначені заходи, а особливо гендерний аналіз бюджету, концентруються на видатковій частині бюджету, не враховуючи, що вихідною точкою для формування бюджетів є дохідна частина, яка формується за рахунок сплати податків суб'єктами господарювання та членами територіальних громад. Інакше кажучи, бюджетний аналіз проводиться у вітчизняній практиці спираючись на принцип фіскальної статистики, при чому податкова база бюджетів у сучасних умовах інформаційного суспільства та діджиталізації економіки набуває все більшої мобільності.

Вважаємо, що акцентування технологій гендерно орієнтованого бюджетування на аналізі та перерозподілі видаткової частини бюджету порушує принципи фіскальної достатності та соціальної справедливості для платників податків, адже не враховує вплив суспільного вибору платників податків, зокрема згідно із моделлю Ч. Тібу. Науковець наголошував, що різні гендери (індивідууми) надають перевагу юрисдикціям, керуючись відповідністю якості публічних послуг та їхній вартості, що виражається у характері податковому тиску та тій чи іншій території. Як наслідок задля формування рівноваги між фіскальним навантаженням та споживанням бюджетних послуг гендери (індивідууми) мігрують між різними юрисдикціями (громадами, регіонами чи країнами) формуючи співтовариства близьких за суспільним вибором громадян.

Відтак, з метою забезпечення сталості дохідної бази бюджетів до технологій гендерно орієнтованого бюджетування, а особливо на рівні місцевих бюджетів, необхідно включати аналіз дохідної частини бюджету, виявлення резервів для його наповнення та фіскальних ризиків. Процес формування бюджету на основі гендерного підходу

повинен враховувати внесок кожної групи платників податків до бюджету та їхні погляди щодо обсягів фіскального навантаження і перелік реципієнтів бюджетних послуг. При цьому градація щодо врахування поглядів формується за обсягами сплати податків різними групами гендерів (індивідуумів). Це дозволить запобігти зміні юрисдикції найбільшими платниками податків, а отже мінімізує ризики зменшення обсягів надходжень до бюджету. З іншого боку врахування потреб найбільш вразливих гендерів дозволить зменшити гендерну нерівність і надати поштовх розвитку гендерно чутливої політики та поліпшити їх рівень задоволення бюджетною політикою.

Застосування гендерно чутливої бюджетної політики із урахуванням особливостей моделі суспільного вибору Ч. Тібу, на наше переконання, сприятиме підвищенню темпів економічного розвитку територій з урахуванням більш ефективного використання наявних ресурсів та покращення якості бюджетних послуг населенню за рахунок спрямування бюджетних витрат на конкретного споживача.

Список використаних джерел:

1. Sharp R. Budgeting for Equity: Gender Budget Initiatives within a Framework of Performance Oriented Budgeting. – Режим доступу: http://www.unifem.org/resources/item_detail.php?ProductID=3.

JEL H25

Черненко Ксенія Володимирівна

к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку

та економічного контролю

Полтавська державна аграрна академія

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ

Розвиток бухгалтерського обліку відбувається під впливом інституційних змін та, як наслідок, змін його цільових орієнтирів. Очевидно, розглядати облік в сучасному економічному середовищі як систему, практичну діяльність чи процес замало, оскільки відбувається його інституалізація, що проявляється у вигляді характерних властивостей, притаманних соціально-економічним інститутам.

Ключові слова: бухгалтерський облік, система обліку, інститут обліку, інституалізація обліку.

Розвиток бухгалтерського обліку відбувається під впливом інституційних змін та, як наслідок, змін його цільових орієнтирів. Очевидно, розглядати облік в сучасному економічному середовищі як систему, практичну діяльність чи процес замало, оскільки відбувається його інституалізація, що проявляється у вигляді характерних властивостей, притаманних соціально – економічним інститутом [2].

Інвестиційна, а як слідство, і інноваційна діяльність, у повній мірі не відносяться до операційної діяльності підприємства. При цьому, П(С)БО 16 «Витрати» зазначає, що до інших операційних витрат включаються витрати на дослідження та розробки відповідно до П(С)БО 8 «Нематеріальні активи». План рахунків бухгалтерського обліку також дозволяє застосування субрахунку 941 «Витрати на дослідження та розробки» до рахунку 94 «Інші витрати операційної діяльності». А відтак, такі витрати не відносяться до інноваційної діяльності, бо вона не є операційною.

Дослідження – заплановані підприємствами/установами дослідження, які проводяться ним уперше з метою отримання і розуміння нових наукових та технічних знань. Розробка – застосування підприємством/установою результатів досліджень та інших знань для планування і проектування нових або значно вдосконалених матеріалів, приладів, продуктів, процесів, систем або послуг до початку їхнього серійного виробництва чи використання. Одночасно з бухгалтерським обліком підприємства здійснюють статистичний облік шляхом формування показників документів статистичної звітності. Обстеження інноваційної діяльності промислового підприємства здійснюється за допомогою форми № 1–інновація (річна) (затверджено Наказом Держстату України від 20.11.2012 № 471 (зі змінами)) та форми № 1–технологія.

Відповідно до форми № 1–інновація (річна), інноваційною діяльністю є:

- внутрішні науково-дослідні розробки; – зовнішні науково-дослідні розробки;
- придбання машин, обладнання та програмного забезпечення;
- придбання інших зовнішніх знань; – навчання та підготовка персоналу;
- ринкове запровадження інновацій; – інші роботи; – організаційні інновації;
- маркетингові інновації.

Якщо П(С)БО не відносить витрати на розробки до інноваційної діяльності, то статистика зазначає, що внутрішні та

зовнішні науково-дослідні розробки є інноваційною діяльністю. Для усунення вказаних протиріч доцільно віднести інноваційну діяльність до складу операційної діяльності. Кантаєва О. В. визначає метою бухгалтерського обліку інноваційної діяльності – створення інформаційної бази для управління процесами розробки, впровадження і реалізації інновацій на підприємстві. Сучасний стан організації бухгалтерського обліку в Україні не надає таких можливостей. Відстежити можна тільки витрати на дослідження та розробки – субрахунок 941. Усі інші об'єкти обліку відображаються на рахунках 10, 11, 12, 14, 15, 23, 26, 36, 39, 91, 90, 70, 79, тощо.

Оцінка змін зовнішнього середовища, як фактору розвитку методології бухгалтерського обліку, повинна містити, окрім вивчення інформаційних запитів, також зміни інституційного середовища, які виникають в результаті його розвитку та трансформації. Враховуючи, що одним із найактуальніших питань глобалізації було й залишається питання відносин власності, їх розвиток та вимоги, які вони породжують, повинні бути враховані при розробці пропозиції щодо розвитку методології бухгалтерського обліку. Адаптація системи бухгалтерського обліку до змін зовнішнього середовища, зокрема, глобалізації, має відбуватися в руслі практичного втілення існуючих теоретичних підходів до вирішення проблеми розподілу та перерозподілу ресурсів, характер володіння й використання яких зазнає суттєвих змін [1].

Список використаних джерел:

1. Осадча Т.С. Удосконалення методології бухгалтерського обліку в умовах глобалізації. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні: матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., 31 травня-01 червня 2018 р. Тернопіль: ТНЕУ, 2018. С. 86 – 89.
 2. Семенишена Наталія. Бухгалтерський облік як інститут : огляд досліджень. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2019. Випуск 3-4. С. 7-18.
-

ГЛОБАЛЬНІ ТА РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Секція 1. Інноваційний розвиток та відтворення суспільного капіталу

Секція 2. Проблеми організаційно-економічного та правового забезпечення управління бізнес-процесами

Секція 3. Сучасний стан і перспективи розвитку теорії та практики менеджменту та маркетингу в Україні

Секція 4. Теоретичні та прикладні проблеми сучасних міжнародних економічних відносин

Секція 5. Напрямки розвитку обліку, контролю, аудиту, економічного аналізу та оподаткування в умовах поглиблення інноваційно-інвестиційних процесів в Україні

Секція 6. Фіскальна політика підтримки інноваційного вектору розвитку економіки

Секція 7. Інноваційні моделі та методи управління банківською діяльністю в контексті фінансової глобалізації

Секція 8. Організаційно-економічне забезпечення механізму управління туристсько-рекреаційними комплексами

Мовою оригіналу

(українською, російською та англійською)

Матеріали подано в авторській редакції.

Висловлені у виданні думки належать виключно авторам.

Одеський національний економічний університет
65082, м. Одеса, вул. Преображенська, 8.